

Kuba ger USA svar på tal

Kubas utrikesminister i FN:s Generalförsamling

Kuba fördömer USA:s brott mot internationell rätt och förklarar sina ståndpunkter. Klarspråk från utrikesminister Bruno Rodriguez.

I denna lite längre artikel redogörs för Kubas hållning i olika utrikespolitiska frågor, bland dem Israel-Palestina, Västsahara, Iran, Korea, Venezuela, klimatdemonstrationerna med mera. Kuba gör också upp med USA och dess brott mot mänskliga rättigheter.

Markeringarna är Svensk-Kubanskas

Bruno Rodriguez:

Jag uttrycker mina uttryckliga kondoleanser till Bahamas för förlusten av människoliv och den hemska förstörelse som orkanen Dorian åsamkade. Jag uppmanar det internationella samfundet att mobilisera resurser till bistånd.

Herr ordförande:

Inför FN:s Generalförsamlingen fördömer jag USA:s regering som de senaste månaderna initierat kriminella åtgärder för att hindra att bränsle ska nå vårt land. Det genom hot och förföljelse av företag som transporterar oljan, av de regeringar där fartygen är flaggade, av rederier, företag och försäkringsbolag.

Som resultat ställs vi inför stora svårigheter att garantera tillgången på bränsle för de dagliga aktiviteterna i landet. Det tvingar oss att vidta tillfälliga nödtåtgärder. Det är bara möjligt i ett välorganiserat land, med ett solidariskt och enat folk, som är berett att försvara sig mot den utländska aggressionen och upprätthålla den sociala rättvisa vi uppnått.

Under det senaste året har USA:s regering kraftigt ökat sina fientliga åtgärder och sin blockad mot Kuba. De har infört ytterligare svårigheter för vår handel och ökat förföljelsen av våra bank- och finansiella relationer med övriga världen. De har drastiskt begränsat resor och allt utbyte mellan länderna. De försvarar kontakter för kubaner som bor i USA med sitt fädernesland.

Den imperialistiska strategi som lades fast mot Kuba 1960, undertecknat av vice utrikesminister Lester Mallroy består: ?Det finns ingen effektiv politisk opposition. Det enda möjliga för att regeringen ska förlora sitt stöd är att provocera fram besvikelse och missmod genom ekonomiskt missnöje och armod. **Vi måste snabbt applicera alla möjliga åtgärder för att försvaga ekonomin och neka Kuba valuta och försörjning, med syftet att reducera reallönerna och framkalla hunger, desperation och störtande av regeringen.?**

Den olagliga Helms-Burtonlagen från 1996 vägleder USA:s aggressiva uppträdande mot Kuba. Fundamentet är det brutala ifrågasättandet av kubanernas rätt till självbestämmande och oberoende.

Det försöker att påtvinga oss nordamerikansk juridisk lag och rätt för deras domstolar att döma över våra kommersiella och finansiella relationer med andra länder. Det är att köra över internationell rätt, nationella rättsprinciper i andra länder och etablera överhöghet för USA:s lagar och politiska vilja över alla andra.

Blockaden fortsätter att vara det huvudsakliga hindret för vårt lands utveckling och för att avancera för att uppdatera vår ekonomiska och socialistiska modell. De nya åtgärderna slår speciellt mot den icke-statliga sektorn av vår ekonomi.

Varje år avsätter USA tiotals miljoner dollar av sin federala budget för politiskt undergrävande med syftet att förvirra och försvaga vårt folks enighet. Det kompletteras med en störtflod av propaganda för att smutskasta revolutionen, dess ledare, dess ärorika historia och förringa den ekonomiska och sociala politik som vi driver för utveckling och rättvisa, samt att förstöra socialismens idéer.

I torsdags utfärdade USA:s UD, grundat på löjligt förtal, bestämmelser om att Förstesekreteraren i Kubas Kommunistparti, Raul Castro, inte kan beviljas visa till USA. Det handlar om en åtgärd utan praktisk betydelse, enbart till för att skandalisera Kubas värdighet och vårt folks känslor. Det är en allmosa i valkampanjen slängd till den kubanska extremhögern. Men de öppna och upprörande lögnerna som används för att försöka rättfärdiga beslutet, och som vi avvisar på det mest bestämda sätt, **visar på vilken låg nivå och hur ruttna handlingar denna USA-regering måste ta till, dränkt som den är i korrupcion, lögn och omoral.**

Samtliga är handlingar som strider mot internationell rätt och FN-stadgan.

Den senaste ursäkten, som Trump upprepade här i torsdags, är att skuldbelägga Kuba för de misslyckade försöken att med våld störta Den Bolivarianska Republiken Venezuelas regering. För att förringa det venezolanska folkets bedrift upprepar yankee-alesmännen den vulgära lögnen att vårt land har ?mellan 20 000 och 25 000 militärer i Venezuela? och att ?den kubanska imperialismen utövar makten? över Venezuela.

Strax innan hade Brasiliens president använt detta podium för att sprida lögnerna som fabricerats av Washington, men han höjde det skamlösa påståendet till ?60 000 kubanska soldater? i Venezuela.

Som del av sin antikubanska besatthet har den nuvarande regeringen i USA, med upprepningar från den brasilianska, attackerat Kubas internationella samarbeten inom hälsovården som Kuba har med tiotals utvecklingsländer. Här går biståndet till de mest behövande och fattigaste samhällena. Det är baserat på solidaritet och viljan hos hundratusentals kubaner att arbeta utifrån samarbetsavtal mellan regeringarna i dessa länder. Samarbetsavtalen har sedan årtal fått internationellt erkännande. **Det gäller också FN:s Världshälsoorganisation, WHO, som pekar på det som ett exemplariskt samarbete Syd-Syd.**

Som ett resultat har en lång rad samhällen i Brasilien berövats gratis och högkvalitativ hälsovård i projektet ?Fler Läkare?, i vilket tusentals kubanska hälsovårdsarbetare var engagerade.

Under denna period har inte hot och fräck utpressning saknats, inte heller omoraliska locktoner för att vårt land ska svika sina principer och internationella löften. Det i utbyte mot olja, fördelaktiga villkor och tvivelaktiga vänskaper.

Vid minnet av 60:e årsdagen av revolutionens seger, i vilken kubanerna uppnådde verkligt oberoende, sade Förstesekreterare Raul Castro ?vi kubaner är beredda att stå emot en situation av konfrontation. Det är något vi inte önskar och vi hoppas att de mer sansade rösterna i USA:s regering kan undvika det.? Vi har sagt det förut och upprepar det. Trots de nuvarande omständigheterna ger vi inte upp vår önskan om att utveckla en civiliserad relation med USA, baserad på ömsesidig respekt och erkännande av våra djupa skiljaktigheter. Vi vet att det är önskemålet hos vårt folk, en önskan som vi delar med den största delen av folket i USA och de kubaner som lever där.

Jag bekräftar på samma sätt att den ekonomiska aggressionen, hur hård och drabbande den må vara, hoten och utpressningen inte kommer att tvinga fram en enda eftergift från oss. Den som känner kubanernas historia och den långa kampen för att nå oberoende, och det fasta försvaret av den frihet och rättvisa vi uppnått, förstår utan tvekan tyngden, uppriktigheten och djupet i dessa övertygelser och idéer hos vårt folk.

Herr ordförande:

Den bilaterala relationen mellan Kuba och Venezuela grundar sig på ömsesidig respekt och sann solidaritet. Utan att vackla stöder vi landets legitima regering under kamrat Nicolas Maduro och den civil-militära enheten hos det bolivarianska och chavistiska folket.

Vi fördömer USA:s uppförande mot Venezuela i försöken att främja statskupper, mord, ekonomiskt krig och sabotage mot elförsörjningen. Vi fördömer tillämpningen av ensidiga tvångsåtgärder och exproprieringen av Venezuelas tillgångar, företag och importinkomster. Dessa handlingar utgör ett gravt hot mot freden och säkerheten i regionen och en direkt aggression mot det venezolanska folket, som man försöker underkva på det mest grymma sätt.

Vi uppmanar alla att ta dessa aktioner i beaktande, att kräva ett slut på de ensidiga tvångsåtgärderna, att fördöma användning av våld och istället uppmuntra till respektfull dialog på basen av internationell rätt och landets konstitutionella ordning.

För några dagar sedan beslutade USA och en handfull länder att aktivera den förlegade TIAR, Tratado Interamericano de Asistencia Recíproca. Den tillåter användning av militärt våld. Det är ett absurt beslut som representerar en historisk tillbakagång och en fara för freden och säkerheten i regionen. Den försöker rättfärdiga, genom krystade legala regler, intervention i Venezuelas interna angelägenheter.

Det är också en grov kränkning av Proklamationen av Latinamerika och Karibien som en fredens zon. Något som statscheferna och regeringarna undertecknade i Havanna i januari 2014. Liknande betydelse har beslutet från USA att återuppliva den begravda Monroedoktrinen, ett instrument för imperialistisk dominans. Med hänvisning till den har interventioner och invasioner, statskupper, militärdiktaturer och de grymmaste brott begåtts.

Som vi kunde se i denna församling för några dagar sedan brukar USA:s president attackera socialismen i offentliga uttalanden, med klart uttalat syfte att plocka poäng i valkampanjen. Samtidigt främjar han en McCarthyistisk intolerans mot de som tror på en bättre värld, de som hoppas på att leva i fred, i hållbar harmoni med naturen och i solidaritet med andra.

President Trump ignorerar eller försöker dölja att den nyliberala kapitalismen är ansvarigt för den växande ekonomiska och sociala ojämlikheten, något som också de mest utvecklade länderna lider av. Och som, genom sin natur, främjar korrupcion, social marginalisering, ökning av brotten, intolerans, rasism och främlingsfientlighet. Och **han ignorerar eller försöker dölja att ur kapitalismen växte fascism, apartheid och imperialism.**

USA:s regering står i spetsen för förföljelse av politiska ledare för folkliga och sociala rörelser. Det sker genom lögnkampanjer och skandalösa, manipulerade juridiska processer som är politiskt motiverade för att hindra en återgång till en politik, som genom självständig kontroll över naturresurser och gradvis eliminering av sociala skillnader, skapade mer rättvisa och solidariska samhällen. Något som representerar en lösning på den sociala och ekonomiska krisen och ett hopp för folken i Amerika.

Så gjorde man mot Brasiliens tidigare president Luiz Inacio Lula da Silva, för vilken vi kräver frihet. Vi fördömer försöken, styrda från Washington, att destabilisera Nicaraguas regering och vi bekräftar vårt orubbliga stöd till president Daniel Ortega. Vi är solidariska med de karibiska nationer som kräver skadestånd för de fruktansvärda följderna av slaveriet.

Vi bekräftar vårt historiska löfte om självbestämmande och oberoende för broderfolket i Puerto Rico. Vi stöder de legitima kraven från Argentina på Islas Malvinas, Sandwich del Sur och Georgias del Sur.

Herr ordförande:

Det nuvarande uppträdandet av USA:s regering och dess strategi för militär och nukleär dominans utgör ett hot mot fred och säkerhet i världen. Det har närmare 800 militärbaser i hela världen. Det främjar projekt för att militarisera rymden liksom de använder dolda och olagliga metoder inom IT för att attackera andra länder.

USA:s uppsägning av avtalet om Kärnvapenedrustning och det omedelbart återupptagna proven med missiler öppnar för en ny kapprustning.

Kubas president sade förra året inför denna församling: ?Utövandet av multilateralism och fullständig respekt för principer i internationell rätt för att gå vidare mot en multipolär värld som är demokratisk och rättvis är krav för att garantera fredlig samlevnad, bevara freden och internationell säkerhet och hitta varaktiga lösningar på systematiska problem.?

Vi upprepar vårt obegränsade stöd för en bred, **rättvis och varaktig lösning på den israelisk-palestinska konflikten, baserad på grundandet av två stater som tillåter det palestinska folket att utöva sin rätt till självbestämmande, att ha en oberoende och suverän stat med gränserna från före 1967, med Östra Jerusalem som sin huvudstad.** Vi avvisar USA:s unilaterala aktion att etablera en diplomatisk representation i Jerusalem. Vi fördömer de israeliska styrkornas våld mot den civila palestinska befolkningen och hotet om att annexera den ockuperade Västbanken.

Vi försäkrar vårt fortsatta **stöd och solidaritet med folket i Västsahara** och stödet till en lösning på frågan om Västsahara som tillåter dess folk utövande av självbestämmande och rätten att leva i fred i sitt land.

Vi stöder försöken att hitta en framförhandlad och **fredlig lösning på situationen som påtvingats Syrien**, utan utländsk inblandning och med respekt för dess självständighet och dess territoriella integritet. Vi förkastar varje direkt eller indirekt intervention som sker utan avtal med landets legitima myndigheter.

Vi uttrycker **vår solidaritet med den Islamiska Republiken Iran inför upptrappningen av aggressionen från USA.** Vi förkastar USA:s tillbakadragande från kärnavtalet med Iran. Vi uppmanar till dialog och samarbete på basen av principerna i internationell rätt.

Vi **välkomnar processen av dialog i Korea.** Enbart genom förhandlingar kan en varaktig politisk lösning nås på den koreanska halvön. Vi fördömer energiskt de unilaterala och orättvisa sanktionerna mot Demokratiska Folkrepubliken Korea.

NATO fortsätter att expandera mot Rysslands gränser och skapar därmed allvarlig fara, förstärkt av godtyckliga sanktioner, vilka vi avvisar.

Herr ordförande:

Vi stöder, med beundran, de senaste demonstrationerna av unga och studenter. Klimatförändringarna, vars en del effekter är oåterkalleliga, hotar överlevnaden hos alla, men särskilt de små ö-nationerna under utveckling.

Kapitalismen är ohållbar. Dess irrationella och ohållbara produktion och konsumtion, samt den ökande och orättvisa koncentrationen av rikedom är det största hotet mot ekologisk balans på planeten. Det finns ingen hållbar utveckling utan social rättvisa.

Den speciella och diskriminerande behandlingen av länderna i Syd i de internationella ekonomiska relationerna kan inte fortsätta.

Nödläget i Amazonas ger oss anledning att söka lösningar genom samarbete, utan uteslutning och politisering med full respekt för ländernas självständighet.

Herr ordförande:

Korruptionen ökar och avståndet till folkens vilja växer i de borgerliga demokratierna. Mäktiga och exklusiva minoriteter beslutar om sammansättningen av regeringar, parlament, institutioner, domstolar och tillämpning av lagen.

Efter fiaskot med försöken att manipulera FN:s Människorättsråd beslutade USA sig för att lämna det för att än mer försvåra dialog och internationellt samarbete på området. Det är ingen nyhet som borde förvåna oss.

USA är ett land där de mänskliga rättigheterna kränks på ett systematiskt sätt. Många gånger grovt och avsiktligt. 36 383 personer, hundra om dagen, dog 2018 av skjutvapen. Samtidigt skyddar regeringen producenterna och affärsidkarna på medborgarnas bekostnad. 91 757 USA-medborgare dör årligen av hjärtsjukdomar på grund av att de inte får korrekt behandling. Barna- och mödradödlighet bland afroamerikaner är dubbelt så hög som hos den vita befolkningen. 28 miljoner USA-medborgare saknar hälsovårdsförsäkring och saknar adekvat hälsovård. 2,2 miljoner USA-medborgare sitter i fängelse, 4,7 miljoner är villkorligt frigivna och varje år arresteras 10 miljoner människor. Så då kan man förstå att presidenten är upptagen med att attackera socialismen.

Vi förkastar politiseringen, selektiviteten, och dubbla måttstockar när det gäller behandlingen av mänskliga rättigheter. Kuba är fortsatt beslutet att låta alla kubaner och alla folk åtnjuta alla mänskliga rättigheter, särskilt rätten till liv, till fred, till utveckling och till självbestämmande.

Vi måste förhindra att en enda kulturell modell införs. En modell som är totalitär och dominant, som förstör nationella kulturer och identiteter, historien, minnet, symbolerna, individualismen, och som tystar de kapitalismens strukturella problem och framkallar galopperande ojämlikhet som ökar utan hejd.

Den kapitalism som kallas 'kognitiv' erbjuder detsamma. Det digitala kapitalet kröner värdekedjor över världen, koncentrerar ägandet av digitala data, exploaterar identiteten, informationen, kunskapen och hotar frihet, demokrati som redan minskat analogt. Vi behöver ett annat tänkande, humanistiskt, mot hegemoni och politisk aktion för att främja folklig mobilisering på näten, på gatorna och vid valurnorna

De oberoende staterna behöver utöva suveränitet i cyberrymden, överge hägringen på de så kallade sociala medierna och istället demokratisera styrelseformerna av Internet.

Herr ordförande:

Det universella tänkandet hos Kubas frihetshjälte José Martí fortsätter att inspirera och uppmuntra nya generationer av kubaner. Hans ord, som skrevs bara några timmar innan han mötte döden i strid, har idag en speciell relevans och jag citerar: 'varje dag riskerar jag att ge mitt liv för mitt land och för min plikt att hindra att Kubas oberoende berövas av USA och att dess styrka faller över vår jord.'

Liknande vikt har Antonio Maceos ord som 1888 skrev: 'Den som försöker bemäktiga sig Kuba kommer bara att skörda dammet dränkt i blod om han inte förintar i kampen.'

Samma är det med den kubanska revolutionen som leddes av kommandant Fidel Castro Ruz och de som idag står i spetsen, Förstesekreterare Raul Castro och president Miguel Diaz-Canel.

Att med vetskap om detta någon fortfarande kan tro att den kubanska revolutionen skulle ge upp, eller hoppas att de nya generationerna av kubaner skulle förråda sitt förflutna och avsäga sig sin framtid, utprepar vi med Fidels eftertryck:

Fosterlandet eller döden! ¡Patria o Muerte!

Vi ska segra! ¡Venceremos!

190928